

RAZGOVOR S KS IG, IŠKA VAS, TOMIŠELJ

Kako bo s prepovedjo gradenj?

Z izgradnjo vodarne v Brestu se je prebivalcem III. varstvenega pasu (vanj sodijo KS Ig, Tomišelj, Iška vas) prepovedala gradnja hiš, gospodarskih poslopij, hlevov.

Vodarna se je v tem času razvila, vodo vseskozi črpajo in sicer 120 litrov na sekundo, to redno kontrolirajo in dosedaj voda še ni bila okužena, niti se v letu in pol še ni poslabšala. Zaradi mestnega odloka o zaščiti podtalnice pa krajani ne dobe soglasja za gradnjo hiš. Tako prizadete KS stagnirajo, ljudje se že selijo v mesto ali pa gradijo hiše brez dovoljenja, vendar s soglasjem KS. V tem varstvenem pasu se sicer izdajajo soglasja za nadomestne gradnje.

Z namenom da ugotove možnosti za čimprejšnjo rešitev tega problema, so se v Iški vasi sestali predstavniki mestnega in občinskega komiteja za urbanizem, izvršnega sveta in mestnega vodovoda, torej vsi najbolj zainteresirani za rešitev tega problema.

Mestni odlok je kajpak strog, ker je pitna voda vsekakor še vedno prioriteta. Z graditvi-

jo vodotesnih greznic bi porabili veliko več finančnih sredstev kot za izgradnjo kanalizacije pri katerih so stroški v začetku večji, ker bi morali sproti črpati fekalne odpadke.

Ureditev kanalizacije bi sodila v investicijo vodarne, ker tu ni denarja ga poizkušajo dobiti iz sredstev za sanacijo. Sedanje stanje bivanja in kmetovanja škoduje vodnemu viru, kanalizacije ni, v planih je uvedba le-te na prioriteten mestu, vprašanje pa je pri virih sredstev.

Močan je pritisk na gradnjo, čeprav ne za široko, gre le za to, da se obdrži naravni prirast.

Zato, so se prisotni dogovarjali o tem, kako bi z minimalnimi sredstvi lahko omogočili limitiran razvoj, da bi se do izgradnje kanalizacije pod določenimi pogoji dopustila gradnja.

Problem je, ker je odlok mestni, pokriva še več črpališč, ki so še bolj problematična. Opozorili so tudi, da bo težko zavezati pritisk na gradnjo, če bi bile možnosti zanjo sproščene. D. E.

21. MAJA

Skupno praznovanje štirih KS

Na pobudo KK SZDL Barje so se KS Barje, Krim, Galjevica in Peruzzi dogovorile za skupno praznovanje, ki bo 21. maja v zadružnem domu na Barju.

Odločitvi za to skupno praznovanje potrjuje dejstvo, da so aktivisti OF tega območja že v času NOB sodelovali v skupnih akcijah. Te tradicije so se oblikovale v vseh obdobjih in organiziranosti krajevnih skupnosti. Prav s skupnim praznovanjem pa želimo ohraniti med in po vojni pridobljene tradicije.

V sedanjem času pa nas združujejo podobna problematika in aktivnosti, predvsem pa komunalna neurejenost kot tudi slaba preskrba prebivalstva. Smotnost skupne organizacije praznovanja pa je umestna tudi sprito manjših stroškov. Še to, zaradi specifičnosti pri tem praznovanju letos ne sodeluje KS Rudnik. Krajevni praznik praznujemo 21. maja (sprejeto s sklepom 13. maja 1975) v spomin na leto 1942, ko se je na ta dan z Italijani pri Iškem mostu borilo približno petdeset borcev-domačinov.

Program praznovanja bo obsegal kulturni del, športna tekmovanja (nogomet, košarka, streljanje, balinanje, tradicionalno kolesarska dirka) pohode in druge manifestacije.

Priljubljeni odbor

IZ ROBA

Z delom in slogom dosegamo uspehe!

Leto 1982 je za nami in ko se ozremo nazaj, si lahko priznamo, da je bilo kljub težavam dokaj uspešno. Opravili smo veliko del. Omenimo pa jih nekaj.

Zaključena je gradnja vodovoda Mohorje, ki služi potrebam desetih vasi. Urejene so tri krajevne ceste: Neredi-Zgonče, Rupe-Dednik in Cente-Purke, obnovljeno pokopališko obzidje z mrljiško vežico, dograjen gasilski dom in tudi avtobusna garaža kaže lepši videz. V večjem delu KS pa je bila izvršena tudi rekonstrukcija električnega omrežja.

Vsa ta dela so plod vloženih sredstev in dela krajanov v sodelovanju z delovnimi organizacijami, ki so gospodarsko angažirane na našem terenu, in sicer: »Hoja« Tozd Rob, Gozdni obrat Velike Lašče, Kmetijska zadruga Velike Lašče in Gozdni obrat Škofljica.

Zahvaljujoč razumevanju, ki smo ga našli pri pristojnih organih skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik, narodnemu heroju Stanetu Semič-Dakiju, delovnim organizacijam ter posameznikom, je bila v preteklem letu uresničena tudi dolgoletna želja nas vseh po posodobitvi

ceste Rasica-Rob in je torej končno po 11-letih asfalt dosegel Rob. Urejeno je središče vasi in postavljen izredno lep spomenik v spomin na 40- obletnico prve borbe Robske čete z okupatorjem, ki je bila dne 20. maja 1942. Ta dan bo v bodoče tudi praznik KS Rob.

Pohvaliti pa se moramo še z eno, daleč najtežjo investicijo v letu 1982, ki sicer še ni popolnoma zaključena, vendar so vsa glavna dela opravljena. To je napeljava telefonskega omrežja na linijah Rob-Krvača peč-Bukovec in Kneji-Veliki Osojnik-Srnjak. Položenega je 19 km telefonskega voda, ki bo povezoval te vasi s svetom.

Predračun je ob pričetku del znašal 4.300.000 din, to so interesi zavestno v celoti prevzeli na svoja ramena in uspeli so. Nabavili in pripravili so drogeve, opravili vsa zemeljska dela, sodelovali pri napeljavi kabla, dosedaj so opravili tudi 4.356 delovnih ur, poleg znatnega denarnega prispevka.

V celoti velja pogovor »V slogi je moč«, za sedanje čase je bilo naravnost neverjetno videti, s kakšnim elanom so vsi poprijeli za delo, pomagali drug drugemu, vsa tudi najtežja dela so tudi v težkih pogojih opravljali z dobro voljo. Tak odnos do javnih del, skupnosti in sočloveka smo poznali le v prvih povojnih letih, pozneje pa se je izgubil in ga danes skoraj več ne poznamo.

Interesanti zdaj čakajo, da bo podjetje PTT dodelilo zaenkrat v vsako vas po eno številko. Upamo, da bo do jeseni v Velikih Laščah kontejnerska postaja, s čimer bo vse rešeno.

V letu 1983 pa čakajo na telefonsko omrežje še ostale vasi v KS, to je dolina s Centi in Osredkom in 9 vasi v območju Rut, to telefonsko omrežje bo v dolžini 25 km. Poleg tega pabo potrebno obnoviti omrežje od Rašice do Roba. Drogeve in strokovno delo bo prispevalo PTT, kabel in delo pa interesi.

Veliko dela še čaka, želimo le, da bi tudi v bodoče vse akcije potekale s tako vneto, kot so jo pokazali prebivalci vasi, ki so dela na omrežju že opravili.

Zavedati se moramo, da je od nas samih odvisen uspeh in razvoj kraja!

Tretje leto podpeškega vrtca

Tretje leto že teče, odkar je bil vrtec v Podpeči odprt. Dolgo časa sta bili zasedeni le 2 skupini predšolskih otrok. Letos septembra pa smo odprli tudi 3. skupino.

Vsekakor so starši spoznali pomen vzgojno varstvene organizacije v vzgoji otrok. Tu mislim na življenje otrok v skupnostno sovrstnikov in uveljavljanje v nji. Poudariti pa moram tudi druge, prav tako pomembne značilnosti, ki jih nudi vrtec predšolskim otrokom: to je predstavljanje naravnega in družbenega okolja, spoznavanje likovne, glasbene in plesne dejavnosti ter, ne nazadnje, navajanje na zdravo življenje. V skrbi, da bi vzgojili vsestransko razvitega samoupravljalca že v vzgojno varstveni organizaciji, dajemo poudarek na lastni ustvarjalnosti otrok na vseh področjih in enakopravno odločanje o zadevah, ki se neposredno tičejo otrok.

Vse zaposlene v dislociranem oddelku Podpeč se trudimo, da bi bilo našim otrokom v vrtcu prijetno. Tudi s problemi se srečujemo: to je predvsem pomanjkanje sredstev za igro, a tu nam starši priskočijo na pomoč z odpadnim materialom, pa sosedno obrtno podjetje Podpeč, Hoja in drugi.

Malčki (v vrtcu so vključeni iz vse KS Podpeč-Prešerje) so v vrtcu zadovoljni, saj je njihova prešernost vidna povsod: na njihovih likovnih izdelkih, v njihovi igri.

Upam, da sem osvetlila del našega dela v vzgojno-varstveni ustanovi in tako podrla še zadnje nezaupanje staršev in pomagala pri odločitvi otroka v vrtcu: da ali ne?

Katarina Jerina
vzgojiteljica v DIO Podpeč

V KRAJEVNI SKUPNOSTI VIČ

Letna konferenca rezervnih vojaških starešin

Dne 24. 2. 1983 je KO-RVS imela redno letno konferenco. Konferenca se je udeležilo 70 odstotkov članov ZRVS. KO-RVS šteje preko 300 članov in je ena od največjih v občini Ljubljana Vič-Rudnik.

Na konferenci so obravnavali poročila predsedstva in komisij ter sprejeli program dela za leto 1983. V programu dela so si zastavili precej široke naloge in sicer:

Usposabljanje VRS, aktivnosti na področju SLO in DS, sodelovanje s KS, delo z OO ZSMS in mladinsko pohodno enoto »Dolomitski odred« in sodelovanje z osnovno šolo Marjan Novak-Jovo. Ker smo v letošnjem letu zastavili precejšnje naloge, zato vabimo vse člane RVS-KO-Vič k sodelovanju, da bi čim boljše uresničili zastavljene naloge.

Komisija za IPD

Ob pijači tudi jedila (?)

Verjeli ali ne, med Vrhovci, Horjulom, Polhovim Gradcem in Toškim celom je edini gostinski lokal bife KIT Ljubljana TOZD Trgovina na Dobrovi.

Kljub tej krajevni in potrošniški izjemnosti je bife vse prej kot v ponos tozdu in kraju.

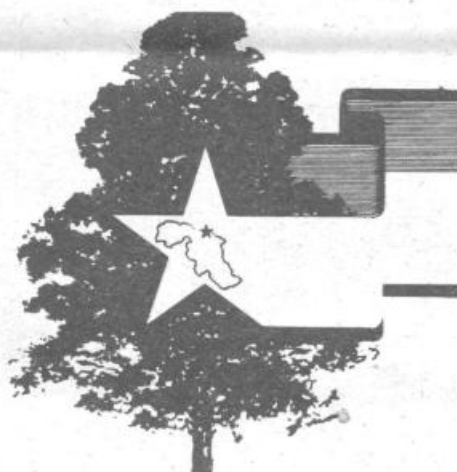
Vodja bifeja Aco Cvetanović rad pove, da je opravil že mnogo poti, da bi uredili točilno mizo, stranišče, mizice, luči, predvsem pa da bi usposobili sobico za goste. Ko primerja izgled lokala z izgledom Miške in Muce v Ljubljani je slabe volje, saj ustvarita s sodelavko Minko znatno več prometa na osebo. Pa še to le s pijačami.

S precejšnjimi naporji je dobil pečico za pripravo vročih hrenovk. Zal brez pribora.

Ko je poizvedoval o potrebah po urejeni družbeni prehrani na Dobrovi, je zbral okrog 70 kandidatov. Prav vse bo naredil, da bi vpeljal v lokal tudi tople jedi. Krajanje Dobrove in okolice pozdravljajo njegova prizadevanja in seveda želijo, da bi v tem uspel.

S. J.

Na vencu luči okrog točilne mize je gorela le ena žarnica. Aca to ne ovira, da ne bi skušal uresničiti prepotrebnih novosti.

Zakaj tako?

V vrtincu plinskega lonca

Tržaška 54 in 64 a. Neugledni pritlični zgradbi, v katerih žive med drugim družini Bezljaj in Zadravec ter invalidka I. kategorije Vida Bavdek. V obeh hišah je skupaj osem otrok.

Od vedno polne osrednje prometnice loči hiši le pločnik. Do lanske jeseni sta imeli hiši dvorišče in manjše igrišče pod kostanji. V zgradbi na dvorišču je imel Mercator delavnico za popravilo osebnih avtomobilov. Po dvorišču in med kostanji so se lahko igrali otroci in tudi Vida je našla vedno dovolj sonca in prostora za spreho-

de z vozičkom.

Kljub težki lokaciji je bilo bivanje znosno.

Do lanskega novembra!

V izpraznjene delavniške prostore je MERKUR iz Kranja vselil trgovino in parček pod kostanji ograbil z visoko žičnato ograjo, za katero je skladišče na prostem.

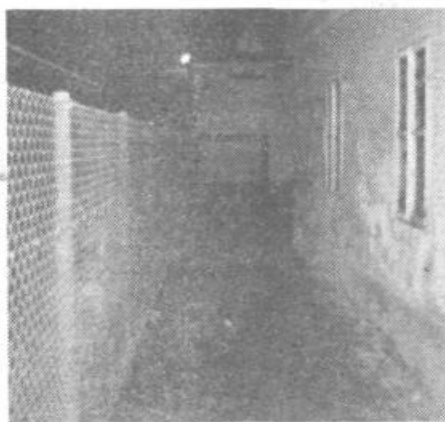
Za stanovalce Tržaška 54 in 54 a, ki so bili proti skladišču in trgovini, se je pričelo dobesedno trpljenje.

Dvorišče je od 8. do 18. ure zasedeno z osebnimi avtomobili in tovornjaki. Pogosto nevidni vozniki zaparkirajo tudi vhode v stanovanja.

To je še posebno hudo za Vido, saj se le z vozičkom lahko odpelje po kurjavo v okrog 200 metrov oddaljeno drvarnico in v trgovino ter k mesarju. Zda se pogosto tudi po debelo uro in dlje ne more premakniti iz stanovanja.

Otroci so ostali brez igralnih površin na prostem.

Življenje na Tržaški 54 in 54 a je postalo neznosno. So v vrtincu lonca, v katerem so zgoščeni izpušni plini z vseh strani in ob dvorišču, na katerega jih spominjajo le blato in prah v stanovanju.

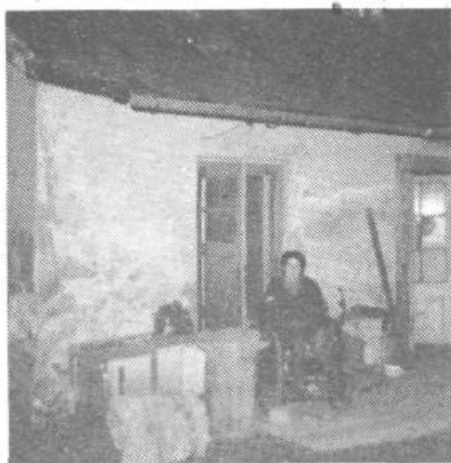
Ograjeno skladišče železnine na prostem je otrokom s Tržaške 54 in 54 a odvzelo prepotrebne igralne površine. Osem otrok res ni veliko, a zaradi takih potoz imamo v našem mestu mnogokrat po osem slabotnih in bolnih otrok.

Prizadeti so na nastali položaj opozorili krajevno skupnost in komite za varstvo okolja pri izvršnem svetu naše občine. Prvi so jim dejali, da s tem nimajo nič, drugi so jih napotili h inšpektorjem.

Težko je uveljavljati pravico do sonca in prostora pod njim, ko je ta že okrnjena.

Zato predlagajo, da bi vozniki puščali osebne avtomobile na ploščadi pred nekdanjo prodajalno Merkura na Tržaški 52, tovornjaki pa naj bi vstopili v ogrado z Gorkičeve ceste.

STANE JESENOVEC

Če bi občinskemu upravnemu organu morda celo lahko odpustili nezainteresiranost za rešitev problema, pa tega ne moremo oprostiti krajevni skupnosti.